Ao. 1805. No. 18*

Oprechte Maandagsche

HAARLEMSCHE COURANT

Van den 11 February.

(NB. Deeze Courant word voor de gewoone Prys uitgegeven.

BATAAFSCHE REPUBLIEK.

HAARLEM den 9 February. De belangrykheid en uitgebreidheid der onderstaande DECLARATIE des Engelschen Gouvernements, met betrekking tot de oneenigheden met Spanje, heeft ons doen besluiten, om dezelve door middel eener Maandagsche Courant aan het Publiek mede te deelen. Zy luidt als volgt.

„ Van het oogenblik af, dat er tusschen Groot-Brittannie en Frankryk vyandelykheden zyn begonnen, ontstond er noodzakelyk aan de zyde van Groot-Brittannie een genoegzame grond tot Oorlog tegen Spanje uit het Tractaat van St. Ildephonso, indien het altans door Spanje niet wierd verzaakt."

Gemelde Tractaat toch maakte Spanje met het Republikeinsch Gouvernement van Frankryk tot een, door eene werkelyke erkentenis van eene wederrechtelyke afhangelykheid, en door een bepaald beding van onvoorwaardelyken aanval.

By de Artikels van dat Tractaat, had Spanje bedongen een bepaald contingent van Zee- en Land-Magt te leveren, tot voortzetting van den Oorlog, in welken ook het Frankryk mogt goeddunken zich in te wikkelen. Inzonderheid gaf Spanje alle regt of prætensie op, om de natuur, den oorsprong of de regtvaardigheid van dien Oorlog te onderzoeken. In het eerst kwam Spanje overeen te leveren een zeker contingent van Troepen en Schepen, welk op zich zelf reeds niet in eene gematigde evenredigheid stond met de middelen, die dat Ryk ter zyner beschikking had, maar ingevalle dit Contingent te eeniger tyd voor de oogmerken van Frankryk onvoldoende mogt bevonden worden, verbond Spanje zich verder in staat van dadelyken dienst te zullen stellen de uiterste magt, beide ter Zee en te Land, die het Ryk zou vermogen by een te brengen. Spanje stond toe, dat deze magt zou staan ter beschikking van Frankryk, om of vereenigd of afzonderlyk tot nadeel van den gemeenen vyand te kunnen worden gebruikt; onderwerpende alzoo deszelfs geheele magt en alle zyne middelen om gebruikt te worden als werktuigen der Fransche Staatzucht en aanranding, en zulks in zoodanige evenredigheid, als Frankryk geschikt mogt vinden, tot deszelfs erkende oogmerk om het Gouvernement van Groot-Brittannie om ver te zoeken te stooten, en het bestaan van hetzelve als Volk te vernietigen.

De aart van zulk een Tractaat gaf aan Groot-Brittannie een ontegenzeglyk recht om aan Spanje te verklaren, dat byaldien het niet op eene beslissende wyze van het Tractaat afzag, of verzekeringen gaf van de verpligtingen van hetzelve niet te zullen vervullen, Spanje niet als eene neutrale Mogendheid zou beschouwd worden.

Dit recht evenwel werd om redenen van voorzichtigheid, en uit hoofde van verdraagzaamheid en goedwilligheid jegens Spanje, niet in al deszelfs uitgestrektheid uitgeoefend; en, ingevolge der verzekeringen van eene vredelievende gezindheid van de zyde des Spaansschen Gouvernements, liet Z. M. in 't eerst niet instaan op eene duidelyke en formeele verzaking van het meergemelde Tractaat. Het blykt niet, dat 'er voor de Maand July 1803 eenige uitdrukkelyke aanvraag van hulp by Frankryk zy gedaan; en op de eerste bekendmaking van den Oorlog, was 's Konings Minister te Madrid, ingevolge de communicatien die 'er tusschen hem en het Spaansch Gouvernement hadden plaats gehad, genoopt te gelooven, dat Z. C. M. door het enkel bestaan van eenen Oorlog tusschen Groot-Brittannie en Frankryk, zonder nadere explicatie en discussie zich niet noodzakelyk verbonden beschouwde om de bepalingen van het Tractaat van Ildephonso te vervullen, offschoon de Artikels van dat Tractaat zeker aanleiding zouden geven tot eenen zeer verschillenden uitleg. In de Maand October daaraanvolgende werd 'er eene Conventie geteekend, waarby Spanje aannam maandelyks aan Frankryk eene som te betalen, in plaats van de by het Tractaat ter hulp beloofde Zee- en Landmagt, doch van het beloop dier som, of van eenige andere bepalingen welke gezegde overeenkomst mogt behelzen, werd nimmer eenige officieele communicatie gegeven.

's Konings Minister te Madrid gaf onmiddelyk aan het Spaansche Gouvernement te kennen, dat een onderstand van die uitgestrektheid, als die, welke het werd verondersteld zich verbonden te hebben aan Frankryk te betalen, de palen van verdraagzaamheid verre te buiten ging; dat hetzelve slechts voor een tyd oogluikend kon worden beschouwd, doch dat wanneer dezelve werd voortgezet, die in de daad eene grootere verongelyking zou wezen, dan eenige andere vyandelykheid. Ten antwoord op deze remonstrantien werd het gemelde subsidie voorgesteld als een hulpmiddel om tyd te winnen, en er werden verzekeringen gegeven, (die door de omstandigheden bevestigd werden, welke van andere kanten tot 's Konings kennis kwamen,) dat het Spaansch Gouvernement geneigd was om zich van meergemelde verbintenis los te maken, indien de loop der gebeurtenissen toeliet, dat zulks veiliglyk geschiedde.

Toen Z. M. het eerst reden had te gelooven, dat er zulk eene Conventie gesloten was, gaf hy zynen Minister te Madrid last te verklaren, dat zyn uitstel om Spanje als vyand te beschouwen in zekeren graad moest afhangen van het beloop van den meergemelden onderstand, en van het handhaven aan de zyde van Spanje van eene volkomene onzydigheid in alle andere opzichten; maar dat het voor hem onmogelyk zou zyn eene voortdurende betaling, tot zulk een beloop als waarvan men verzekerde dat gesproken was, in een ander licht te beschouwen, dan in dat van een Oorlogs-subsidie. Z. M. Minister had daarom last, voorerst te protesteren tegen de Conventie, als eene schending der neutraliteit, en eene rechtmatige reden tot Oorlog; ten tweeden te verklaren, dat onze onthouding van vyandelykheden daarvan moest afhangen, dat dezelve slechts eene temporaire maatregel ware, en dat het ons moest vry staan het volhouden daarvan als eene reden tot Oorlog te beschouwen; ten derden, dat het inkomen van Fransche Troepen hoe genaamd in Spanje moest geweigerd worden; ten vierden, dat alle toebereidselen ter Zee groote reden tot jaloersheid moesten verschaffen, en dat alle pogingen om bystand ter Zee aan Frankryk te geven, eene onmiddelyke reden tot Oorlog moesten zyn; ten vyfden, dat de Spaansche Havens voor onzen Handel open moesten blyven, en onze Oorlogsschepen eene gelyke behandeling als die van Frankryk moesten ondergaan. Ook had Z. M. Minister by zyne instructie order bekomen, om, by aldien er Fransche Troepen in Spanje kwamen, of hy echte berichten ontving van eenige wapening, tot bystand van Frankryk gereed gemaakt, Madrid te verlaten, en onmiddelyk aan onze Scheepsbevelhebbers kennis te geven, dat zy tot vyandelykheden mogten overgaan, zonder zoodanig uitstel als noodig zyn mogt om orders uit het Vaderland afte wachten.

Het uitvoeren van deze instructien bragt verschillende discussien voort; gedurende dewelke Z. M. Minister aan den Heer Cevallos zeide in antwoord op zyne vraag; „ of de voordurfing van zulk een onderstand in geld aan Frankryk als een grond voor den Oorlog zou worden beschouwd, en of hy gemagtigd was zulks te verklaren"; – dat hy werkelyk deeze volmagt had, en dat een Oorlog er het zeker gevolg van zoude zyn.

By Z. M. niettemin werd het nog als wenschelyk beschouwd, de beslissing van deze vraag, indien mogelyk, uitterekken: en daarom werd in de instructien aan deszelfs Minister te Madrid gezegd, dat indien het subsidie door het Spaansch Gouvernement voorgesteld werd als eene enkel temporaire maatregel, Z. M. nog voort zou gaan met dezelve voor een tyd door de vingeren te zien; maar dat zyne beslissing ten dezen opzichte moest afhangen van de kennis van den juisten aard van alle de bepalingen, die er tusschen Spanje en Frankryk plaats hadden, en van het besluit des Spaansch Gouvernements om zyne neutraliteit in alle andere byzonderheden te doen respecteren. Dat ten zy deze vragen op eene voldoende wyze beantwoord waren, en de Conventie hem Minister wierd medegedeeld, hy geen stellig antwoord kon geven, of hy den pecunielen onderstand tot eene reden van Oorlog maken zou of niet.

Voor het ontvangen van deze instructien, gedagteekend 21 January 1804, veroorzaakte het bericht van eenige toerustingen ter Zee in de Havens van Spanje eene vernieuwde correspondentie tusschen 's Konings Minister en het Spaansch Gouvernement. In eene der Nota's, door den eerstgemelden gepresenteerd, verklaarde hy, dat indien de Koning genoodzaakt werd eenen Oorlog te beginnen, hy geene andere verklaring noodig had, dan die, welke al reeds was gedaan. De antwoorden van het Spaansch Gouvernement waren in het eerst van eenen ontwykenden aard; Z. M. Minister sloot de correspondentie van zyne zyde met eene Nota, overgeleverd den 18 February, waarin hy verklaarde, dat alle verdere inschikkelykheid van den kant van Engeland afhangen moest van het staken van alle toerustingen ter Zee, en van een verbod, om de prysgemaakte Engelsche Schepen in de Spaansche Havens te verkoopen; en byaldien deze voorwaarden niet gaaf wierden toegestaan, had hy order om Madrid te verlaten. Op het tweede van deze punten werd een voldoend antwoord gegeven, en ingevolge van dien ook orders uitgevaardigd; ten aanzien van het eerste beriep men zich op vorige verklaringen. Op de vraag betrekkelyk het ontbinden van het Tractaat met Frankryk werd nooit een voldoend antwoord gegeven. Doch, wyl er echter geene toerustingen ter Zee op dat tydstip in de Havens van Spanje schenen gemaakt te worden, liet men de zaak voor eene poos steken.

In de maand July 1804 gaf het Spaansch Gouvernement verzekeringen van eene getrouwe en gevestigde Neutraliteit, en ontkende, dat er eenige orders gegeven waren om in zyne Havens te wapenen; doch in de volgende maand, toen deze verzekeringen nog versch waren, en men daarop vertrouwelyk steunde, ontving de Britsche Chargé d'Affaires bericht van den Admiraal, die het bevel voerde over Z. M. Schepen voor de Haven van Ferrol, dat er versterkingen van Soldaten en Matrozen door Spanje waren aangekomen voor de Fransche Vloten te Toulon en Ferrol. Op dit bericht werden er twee Nota's aan de Spaansche Ministers gepresenteerd, doch op geene van beiden werd eenig antwoord ontvangen. Tegen het eind van de maand September, kwam er bericht te Londen van den Britschen Admiraal, die voor Ferrol lag, dat er dadelyk door het Hof van Madrid orders waren gegeven, om zonder tydsverzuim, in die Haven, vier Schepen van Linie, twee Fregatten, en andere kleine Vaartuigen te wapenen; dat (volgens de by hem ingekomene informatien) dergelyke orders waren gegeven te Carthagena en Cadix, en inzonderheid, dat drie Schepen van de eerste Classe order hadden om uit de laatstgemelde Haven te zeilen; alsmede dat, ten nadere bewyze van vyandelyke oogmerken, er orders gegeven waren om de Paketbooten, als in Oorlogstyd te wapenen.

Hier uit blykt dus eene rechtstreeksche en ondubbelzinnige schending van de bedingen waaraan de voortduring van den vrede was vastgemaakt geworden, daar er vooraf aan het Spaansche Gouvernement was te kennen gegeven, dat een staat van Oorlog het onmiddelyk gevolg zou zyn van zoodanig eenen maatregel, was Zyne Majesteit in dat geval ten naasten by verzekerd van een op handen zynde aanvang van vyandelykheden. De Koning verkoos echter zich by voortduring te houden aan het stelsel van gematigdheid, zoo eigen aan zyne Zielsneiging. Hy besloot nog eenen weg tot schikking opentelaten, indien aan Spanje nog de vryheid mogt gegeven worden, om den weg te volgen, die het door een regt bezef van zyne eigene belangens en zekerheid wierd voorgeschreven. Het verdient hier te worden opgemerkt, dat de ongegronde en ondankbare verwytingen, die tegen het gedrag van Zyne Majesteit in het Spaansche Manifest worden uitgeboezemd, alleen gevestigd zyn op den grondslag van zyne inschikkelykheid. Had Zyne Majesteit zonder terughouding zyne regtmatige regten van Oorlog geoeffend, dan zouden de voorstellingen, die met zoo valsche gronden onderschraagd worden, en waarby zoo listelyk stil gestaan wordt, niet onder eenig schynbaar voorwendsel hebben kunnen zyn voorgedragen geworden. De toegenegendheid derhalve, welke de oorzaak wierd, dat de tegenwoordige staat van Oorlog langer achter bleef, wierd niet alleen in een verkeerd daglicht geplaatst, maar verkneed tot een grond van klagten, om dat de

(Het vervolg op de kant van deze Pagina.)

De verzorging, door Zyne Majesteit genomen, was alleen zoodanig, als by evenvermydelyk noodzakelyk oordeelde om op zyne beide te zyne tegen de vermeerdering aan den kant van Spanje, van deszelfs middelen ter toerustinge ter Zee gedurende de discussien, en tegen de mogelyke gevolgen van de bekenden aankomst van den verwagtwordende Amerikaanschen Schat in de Spaansche Havens, eene gebeurtenis, welke meer dan eens in vorige tyden het tydstip wierd van het opnemen van discussien, en van den aanvang van vyandelykheden van de zyde van Spanje.

De orders, by deze gelegenheid aan Zyne bevelvoerende Admiraals gezonden, leveren het meest treffend voorbeeld op van eene oprapalenze en toegevende inschikkelykheid. De strenge bepaling was gegeven ten aanzien van den omvang en de voorwerpen der voorgeschrifte maatregelen; en de uitvoering dier orders stond onder de strengste bevelen om, langs allerlei

(Het vervolg op de 2de Bladzyde.)

die Haven inkwam; maar er wierd ingevolge van deze herhaalde voorstellingen geen wezenlyk redres noch voldoende verklaring bezorgd; terwyl onder de beschutting van zyner Majesteits inschikkelykheid, de vyand aanzienlyke remises van geld verkregen heeft, te zelfs met de gemaaktheid van zich andere behoeftens aantecchaffen.

Elke onstandigheid van het algemeen gedrag van Spanje was by zonder geschikt, om de waakzame opmerkzaamheid van het Britsch Gouvernement aantemaken, – het brengen van Spansche Schepen uit buitne Dokken, om daarin plaats te maken voor het ontvangen van Fransche Soldaten, – het marcheren van Fransche Troepen en Matrozen over het Spaansch Grondgebied, – toerustingen te Zee te Ferrol, – de overweging, dat de vereeniging van deze toerustingen met de Fransche Schepen reeds in getal boven het Eskader van Zyne Majesteit, voor die Haven kruisende, – de vergrooting der Zeemagt en de daarmit

(Het vervolg op de 3de Bladzyde.)

wegen, beſtaanbaar met de bereiking van derzelver oogmerk, eenige daad van geweld of vyandelykheid tegen de Ryken of Onderdanen Z. C. M. te vermyden.

De vyandelyke toebereidſelen in de Haven van Ferrol maakten het in het eerſt noodzakelyk, dat het Esquader voor die Haven kruiſſende verſterking kreeg; en er werden tevens aan de Britſche Admiraals orders gegeven, om het Spaanſche Gouvernement te verwittigen van de inſtructien, welke zy hadden ontvangen, en van derzelver beſluit dien ten gevolge, om in de tegenwoordige omſtandigheden zich te verzetten tegen het uitzeilen van de Franſche en Spaanſche Vloten, byaldien er door de eene of andere ten dien einde eenige poging mogt worden gedaan.

Ten zelfden tyde gaf zyne Majeſteit zynen wil te kennen, dat een Schip, aan zyne Katholyke Majeſteit toebehoorende en uit eene Spaanſche haven uitgezeild, niet dadelyk zou genomen worden; maar dat er van den Kommandant van zoodanig een Schip zou gevorderd worden aanſtonds te rug te keeren naar de haven, uit welke het gekomen was, en alleen in geval van weigering van aan deze vordering te voldoen, het Schip aantehouden en op te zenden naar Gibralter of Engeland.

Verder werden er orders gegeven om geene te huis komende Spaanſche Oorlogſchepen aan te houden, ten zy zy geld aan boord hadden, noch ook Koopvaardyſchepen van die Natie, hoe wel ze geladen mogten zyn, onder welken ſchyn ook. – Dat met het uitvoeren van deze maatregelen van voorzorg verſcheide achtingswaardige Perſonen daarvan de ſlachtoffers zyn geworden, is eene zaak, waarover zyne Majeſteit groot leedwezen draagt, die zich daarover beklaagt, als over eene gebeurtenis, alleen veroorzaakt door eenen ongelukkigen ſamenloop van omſtandigheden, maar welke op de verdienſte van de zaak in geenen deele eenigen invloed kan hebben. De beoordeeling in van het regtmatig beginſel en van de gepaſte oefening van zyner Majeſteits regten, ruſt op alle de grondſlagen van de Wetten der Natuur en der Volken, welke het te handnemen van zoodanige middelen, als ter verdediging en voorkoming van aanval gevorderd worden, opleggen en billyken.

Er blyft alleen overig voorts aantemerken, dat, indien er eenig bykomend bewys gevorderd wierd van de wysheid en noodzakelykheid der middelen van voorzorg, zoodanig bewys gevonden kan worden in de verklaring zelve, waarop in het Manifeſt van Spanje gebouwd wordt, in het welk deszelfs Gouvernement nu zelve zegt van het begin van den Oorlog te hebben ingezien de noodzakelykheid van zich daarmede inteläten, ter ondersteuning van de vorderingen van Frankryk, verklarende uitdrukkelyk: „ dat Spanje en Holland, die gezamenlyk te Amiens met Frankryk een Tractaat ſloten, en wier belangens en ſtaatkundige betrekkingen met hetzelve zoo naauw verbonden waren, zich bezwaarlyk konden terug houden van zich aan te trekken de verongelykingen en aanrandingen, die hun Bondgenoot onderging."

Verder zal het uit eene vergelyking van de dagteekeningen en gevolgen der onderſcheiden voorſtellen, door zyner Majeſteits Chargé d'Affaires aan het Hof van Spanje gedaan, blyken, dat er om het aanhouden van de Spaanſche Regiſter-Schepen nimmer gedagt was gedurende de discuſſien, welke zyn vertrek uit Madrid voorafgingen. Die grond van beklag derhalve, waarop ſedert zoo veel is gebouwd geworden, maakte geen gedeelte uit der drangrede tot de voorafgegane vyandelyke houding, welke het Spaanſche Hof zoo ſterk openlegt in zyne wyze van het behandelen der pointen, waarover men in discuſſie was; noch ook, gelyk in het vervolg blyken zal, van het eindelyk afbreken der onderhandeling te Madrid.

Op den 26 October 1804 gaf zyner Majeſteits Chargé d'Affaires aan den Spaanſchen Miniſter eene Nota over, in welke op de volgende voorwaarden wierd aangedrongen, als Præliminairen tot het benoemen eenes Miniſters van wege Groot-Brittannie, tot het handelen over de vereffening van andere Zaken, die ter discuſſie overig bleven. Deze voorwaarden waren de drie volgende: vooreerſt, dat de orders, die te Ferrol, Kadix en Carthagena gegeven waren, zouden worden ingetrokken, zoo wel met betrekking tot het equiperen van Oorlog-Schepen in een dier Havens, als ten aanzien van derzelver vertrek uit een dier Havens, naar eene andere. Ten tweeden, dat niet alleen de tegenwoordige toeruſtingen zouden geſtaakt worden; maar dat het ſtationeren van Schepen van Oorlog in de onderſcheiden Havens zou gebragt worden op den voet, waarop dit ſtond by den aanvang der vyandlykheden tuſſchen Engeland en Frankryk. Ten derden, dat er eene volledige opening zou gedaan worden van de aanwezige verbindteniſſen en van de toekomſtige oogmerken van Spanje, met opzigt tot Frankryk. Van het bovengemelde tydperk af tot den tweeden November gingen er verſcheiden officiele Nota's over en weder tuſſchen zyner Majeſteits Chargé d'Affaires en den Spaanſchen Miniſter, beſtaande, met geringe afwiſſeling in derzelver inhoud, uit dringende vorderingen van voldoening aan de eene, en van ontwykende en onvoldoende antwoorden aan de andere zyde. Na hernaalden uitſtel en vernieuwde aanzoeken kreeg zyner Majeſteits Chargé d'Affaires zyn Paspoort op den 7 November, en verliet Madrid op den 14 dier maand. – Gedurende geheel zyne Onderhandeling werd er geen gewag gemaakt van het aanhouden van de Spaanſche Regiſter-Schepen, noch blykt het ergens uit, dat er van dat voorval te Madrid eenige tyding was gekomen. Het is dus, niettegenſtaande de pogingen, door het Spaanſche Hof in het werk geſteld, om zich van dat voorval te bedienen, in het Manifeſt, ſedert in het licht gekomen, klaarblykelyk, dat het tuſſchen Groot-Brittannie en Spanje even zeer tot den Oorlog moeſt gekomen zyn; al had dit aanhouden nimmer plaats gehad, en dat, wat de zaak zelve betreft, de Vredebreuk ten langen laatſten plaats greep op gronden, onderſcheiden van en geheel buiten verband ſtaande met dien maatregel.

De plaatshebbende omſtandigheden, die het kenmerk dragen van het herhaald misbruik maken van Zyner Majeſteits gematigdheid, waren allen van zoodanigen aart, dat zy ieder minder geveſtigd ſtelſel van zagtheid en inſchikkelykheid zouden uitgeput hebben. Onderſtand verleend aan deszelfs vyanden; explicatien geweigerd of ontweken na herhaalde aanzoeken daartoe; voorwaarden geſchonden, na duidelyke kennisgeving, dat van dezelve de voortduring van den Vrede afhing. Zoodanig is het gedrag van het Spaanſche Hof geweeſt; en het is, onder deze omſtandigheden, dat Zyne Majeſteit den overheerſchenden invloed van Frankryk in deszelfs volle kracht ontwaart, en de Spaanſche Natie in een ſtaat van verklaarden en openbaren Oorlog ziet.

Zyne Majeſteit beroept zich met vertrouwen op geheel Europa, ten aanzien van zyne voorbeeldige gematigdheid in den geheelen loop dezer handelingen. Zyne Majeſteit gevoelt met leedwezen de noodzakelykheid, welke hem in een ſtaat van vyandſchap met Spanje brengt, en zou met een hartelyk genoegen van den kant van dat Land zien aannemen een meer waardig gevoel van nationaal gewigt, en eene meer onafhangelyke uitoefening van ſouvereine rechten.

Zyne Majeſteit zou in der daad zich gelukkig gevoelen, wanneer hy in de Raadsvergaderingen van Spanje ontdekte een herlevenden indruk van die oude gevoelens en eerwaardige gezindheden, welke ten allen tyde aan het Spaanſche Character zoo eigen geweeſt zyn, en welke in betere tyden het gedrag van deszelfs Gouvernement gekenmerkt hebben. Zyne Majeſteit zal, van zynen kant, driftig de eerſte gelegenheid omhelzen, die zich alzoo aanbiedt, om eenen ſtaat van vrede en vertrouwen te hervatten met eene Natie, welke zoo menige banden van gemeen belang heeft, om het aan Groot-Brittannie te hechten; met eene Natie, welke hy dusverre gezind geweeſt is, met gevoelens van de meeſte conſideratie en achting te beſchouwen. *Downingſtreet January* 1805.

Behalven het bovenſtaande Stuk, oordeelen wy voor de Geſchiedenis van dezen tyd te belangryk den Brief van Napoleon aan den Koning van Engeland, en het antwoord van Lord Mulgrave daarop aan den Miniſter van Buitenlandſche Zaken te Parys, om dezelve niet in hun geheel, by deze gelegenheid tevens te plaatſen.

Brief van den Keizer aan den Koning van Engeland.

„ Myn Heer myn Broeder, door de Voorzienigheid en de ſtem van den Senaat, van het Volk en van de Armee, tot den troon van Frankryk geroepen, is myn eerſte gevoelen een wenſch van vrede. Frankryk en Engeland verſlyten hunnen voorſpoed; zy kunnen eeuwen lang kampen. Maar hunne Gouvernementen vervullen die wel de geheiligſte hunner verpligtingen? en zoo veel nutloos en zonder eenig doel vergoten bloed, beſchuldigt hen dat niet in hun eigen geweten? Ik zie er geene ſchande in om den eerſten ſtap te doen: Ik heb genoeg, denk ik, aan de wereld getoond, dat ik geene der oorlogskanſen vreze; zy leveren my bovendien niets op, waarvoor ik zou behoeven te vrezen. De vrede is de wenſch van myn hart, maar de oorlog is nimmer ſtrydig met mynen roem geweeſt. Ik bezweer Uwe Majeſteit om zich het geluk niet te ontzeggen van zelve den vrede aan de wereld te geven; dat Uwe Majeſteit die zagte voldoening niet aan uwe kinderen overlate. Want, om kort te gaan, er was nimmer ſchooner gelegenheid of gunſtiger tydſtip om alle driften te doen zwygen en eenigly het gevoel der menſchlykheid en der rede gehoor te geven. Dit oogenblik, eenmaal verloren, waar zal men dan een einde zien aan eenen oorlog, welken alle myne pogingen niet zouden hebben kunnen beperken? Uwe Majeſteit heeft in 10 jaren tyds meer aan grondgebied enrykdommen gewonnen dan Europa uitgeſtrektheids bevat; hare natie is op den hoogſten top van voorſpoed. Wat wilt gy van den oorlog hopen? eenige Mogendheden van het vaſte land te coaliſeren? Het vaſte land zal in ruſt blyven; eene coalitie zou het overwigt en de grootheid van Frankryk op het vaſte land niet dan vermeerderen. Inwendige onluſten verlevendigen? de tyden zyn dezelfde niet meer. Onze finantien vernielen? finantien, die op eenen goeden akkerbouw gegrond zyn, zyn nimmer te verwoeſten. Aan Frankryk zyne Colonien ontnemen? de Colonien zyn voor Frankryk een onderwerp van minder belang; en bezit Uwe Majeſteit er niet reeds meer dan zy kan bewaren? Indien Uwe Majeſteit zelve daaraan wil denken, zal zy zien, dat de oorlog zonder doel, zonder eenig voor haar te vermoeden gevolg is. En welk een treurig vooruitzicht, van de volken te doen vegten, om hen te doen vegten! De wereld is groot genoeg om onze twee natien er in te doen leven, en de rede heeft magt genoeg om middelen te vinden ten einde alles te verzoenen, indien men over en weer daartoe den wil heeft. Ik heb in alle gevallen eenen heiligen en aan myn hart waarden pligt vervuld. Dat Uwe Majeſteit geloove aan de oprechtheid der gevoelens, die ik haar uitgedrukt hebbe, en aan myn verlangen om er haar bewyzen van te geven. Waarmede enz.

„ Parys, den 12 Nivoſe het 13 jaar (2 January 1805).

(*get.*) NAPOLEON."

Brief van Lord Mulgrave *aan Z. E. myn Heer* de Talleyraud, *Miniſter der Buitenlandſche Betrekkingen te Parys.*

„ Zyne Majeſteit heeft den Brief ontvangen, welke aan hem door het hoofd des Franſchen Gouvernements gericht is, gedagteekend van den 2 dezer Maand."

„ Er is geen onderwerp 't welk Zyne Majeſteit meer ter harte neemt, dan de eerſte gelegenheid te omhelzen om op nieuw aan zyne onderdanen de voordeelen van eenen Vrede te bezorgen, geveſtigd op grondſlagen die niet onbeſtaanbaar zyn met de beſtendige zekerheid en wezenlyke belangen zyner Staten. Zyne Majeſteit is overtuigd, dat dat doel niet kan bereikt worden dan door ſchikkingen, die ter zelver tyd kunnen voorzien in de toekomſtige zekerheid en ruſt van Europa, en de vernieuwing voorkomen der gevaren en rampen, waarin het zich gewikkeld heeft gezien. Overeenkomſtig dat gevoelen, begrypt Zyne Majeſteit, dat het hem onmogelyk is om meer byzonder te antwoorden op de hem gedane opening, tot dat hy den tyd zal gehad hebben om met de Mogendheden van het vaſte Land te raadplegen, waarmede Zyne Majeſteit zich in vertrouwelyke verbinteniſſen en betrekkingen bevindt; en byzonder met den Keizer van Rusland, die de ſterkſte bewyzen gegeven heeft van zyne wysheid, van de verhevenheid der gevoelens, waarmede hy bezield is, en van het levendig belang 't welk hy ſtelt in de zekerheid en onafhangelykheid van Europa." *Downingſtreet*, 14 *January* 1805.

(get.) MULGRAVE.

Gemelde Stukken vindt men in den Moniteur van 5 February, en zyn daags te voren in eene Zitting van den Behoedenden Senaat, in groot coſtuum vergaderd, onder Voorzitting van Z. D. H. den Aarts-Kanſelier des Ryks, door den Miniſter Talleyrand aan gemelden Senaat meegedeeld, in een Rapport, waarvan de voornaamſte inhoud hierop neêr komt.

Vooreerſt erinnert gemelde Miniſter, dat door de Krooning van Napoleon tot Keizer het Ryk geveſtigd en alles vervuld is; tevens geeft hy te kennen, dat de Keizer zich boven alle driften heeft weten te verzetten, en zich ontoegankly toonende voor den haat, de ſtaat- en wraakzucht, niet geaarzeld had den eerſten ſtap te doen jegens een Gouvernement, dat de aanvaller is geweeſt, en eenen hevigen haat tegen de Franſchen heeft doen blyken. Hy verdedigt vervolgens dezen ſtap des Keizers door het voorledene te erinneren en het oog te veſtigen op deszelfs geheelen loopbaan, overwinningen, en te meermaalen gedane voorſtellen van Vrede, dadelyk na dezelve; inzonderheid in February 1800, terſtond na dat hy Conſul geworden was.

„ De edelmoedige overwinnaar van het Jaar 1797, de Eerſte Conſul, vrede makende in het Jaar 1800, moeſten met dezelfde grootmoedige gematigdheid in den doorluchtigen Souverain weêrom gevonden worden, aan wien de Hemel ons lot heeft toevertrouwd. De graden van magt, de verſcheidenheid der omſtandigheden, veranderen niets in die uitſtekende deugden,

(*Het vervolg op de kant van deze Pagina.*)

Wereld geleid, enz.

Hier uit wordt beſloten, dat deze bedenkingen en dit contrait aan het Engelſch Gouvernement hadden moeten inboezemen het wys beſluit, om de eerſte ſtappen te doen, ten einde de vyandelykheden voor te komen; het heeft zulks niet gedaan. Het heeft van den Keizer al het voordeel gelaten van dit vereerend beginnen. Des niettemin heeft het Engelſch Gouvernement op de voorſtellen geantwoord, die aan hetzelve zyn gedaan; en indien men zyn antwoord vergelykt met de zoo ſchandelyk beruchte declamatien van Lord Grenville in 't Jaar 1800, *is hetzelve* (zegt de Miniſter vervolgende) *niet ont bloot van gematigdheid en wysheid*, waarop hy het gemelde antwoord mededeelt.

„ Het heerſchend karakter van dit antwoord, (zegt de Miniſter eindelyk,) is algemeen en zonder juiſte bepaling. Een enkel denkbeeld vertoont zich met eenige juistheid, dat van de toevlugt tot vreemde Mogendheden, en dat denkbeeld is niet vredelievend; men moet geene overbodige ruſtbenkomſt inroepen, zegt hy, indien men geen luſt heeft om de discuſſien moeilyk en zonder einde te doen zyn. Het gevoelen van alle ingewikkelde Negotiatien is, dat de gemoederen verbitterd, de goede voornemens vermoeid, en de Staten teruggeworpen worden in eenen Oorlog, die te heviger wordt door den ſpyt over het mislukken van eene poging tot toenadering.

Evenwel, (zegt de Miniſter,) in zulk eene zaak moet men zich niet by een enkel teeken bepalen, de tyd zal ons weldra het geheim van Engelands beſluiten ontdekken; indien dezelve gematigd zyn, zullen wy de rampen des Oorlogs zien eindigen; doch indien deze eerſte ſchyn van toenadering ſlechts eene bedrieglyke ſtraal ware, geſchikt om eene leening te maken, enz. dan zouden wy die hoop, als een gevaarlyk lokaas verre weg moeten werpen; en ons geheel moeten laten op de dienstigheid onzer zaak, op de rechtvaardigheid der Voorzienigheid, en op het genie van den Keizer, onz. onz.

van Vrede groote onheilen voor te komen."

Te Haarlem, by JOHANNES ENSCHEDE en ZOONEN, Stads-Drukkers.